

Прилог записнику са ванредне седнице
Наставно-научног већа од 21. априла 2016. године

Пошто је у расправи о првој тачки дневног реда („Стање на факултету: Процедуре одлучивања“) поменута и одлука са редовне седнице Наставно-научног већа од 14. априла, донета на предлог Одељења за историју, да се не да одобрење за моје ангажовање на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу у школској 2015/2016 години, јавио сам се за реч. Рекао сам да сам провером у стручној служби установио да за ту одлуку нема никаквог другог образложења осим оног које је дао в.д. управника Одељења, проф. др Никола Самарџић, у свом „Извештају о току седнице Одељења за историју од 31. марта“. Прочитао сам релевантни део тог извештаја, који гласи:

Под тачком разно, Одељење је одбило да се изјасни о захтеву доц. др Небојше Порчића да му се одобри ангажовање на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу у школској 2015/2016 години ... Одељење је констатовало да је захтев доц. др Небојше Порчића закасneo и беспредметан: наведену одлуку Одељење је донело на седници 3. септембра 2015, на којој је доц. Порчић учествовао у покушају одузимања кворума, а потом се изјаснио да одлуке Одељења не признаје. Сматрам да је декан дужан да у овом случају предузме одговарајућу законску процедуру.

Потом сам констатовао следеће:

- (1) Не ради се о мом захтеву него о захтеву Филозофског факултета у Нишу.
- (2) На седници 3. септембра 2015, Одељење се није изјашњавало о овом захтеву јер захтев тада није постојао – упућен је из Ниша 18. септембра. Одељење се изјашњавало о овом захтеву само на електронској седници од 22. октобра 2015, чије је одлуке ставио ван снаге декан Филозофског факултета проф. др Војислав Јелић. После тога, захтев није стављен ни на дневни ред ванредне седнице Одељења од 1. децембра 2015, чији је првобитни дневни ред вишеструко проширен на самој седници, ни на дневни ред редовне седнице од 12. фебруара 2016. Захтев је стављен на дневни ред седнице Одељења од 31. марта тек на моју интервенцију, предузету на сугестију Филозофског факултета у Нишу, који до тог тренутка већ више од пола године није добио никакву повратну информацију о судбини свог захтева.
- (3) захтев није „закасneo и беспредметан“, јер је поднесен благовремено и никада није решен.

У наставку седнице, пошто је ово питање поново покренуто, додао сам да сматрам да је крупан пропуст начињен и приликом доношења одлуке на седници Наставно-научног већа од 14. априла. Наиме, председавајући већа, декан Јелић, није тада упознао присутне са званичним дописом који је поводом ове тачке дневног реда декану и Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду упутио декан Филозофског факултета у Нишу (допис је упућен претходног дана електронском поштом декану Јелићу и мени као заинтересованом члану Већа). Уместо тога, предлог је стављен на усвајање без расправе, у „пакету“ са још једним предлогом.

у Београду,
22. април 2016.

доц. др Небојша Порчић
